

El brou

(ALDC, II, 383. El brou)

El mot tradicional fins al s. XVI era *brou*, avui conservat a les Balears i l'Alguer, que prové del germ. BROD (cf. it. *brodo*; al. *brühe*); en el cat. peninsular es manté en algunes poblacions com en les loc. 14, 16, 49, 58, 88, 92, però especialment referit al 'suc resultat de fer coure la carn de la matança del porc' 25, 51, dit també *brou bufat* 36, pron. [bərbuf'at] en ross. 2-3, o referit al 'brou amb crostons' dins el sintagma *brou de pa* 21, 49, per a malalts. Però el mot que s'ha imposat és *caldo*, que, més que mossarabisme (*DECat*), considerem un castellanisme primerenc per la seva extensió (arriba fins al ross.); deriva de CALIDU 'calent'

(en llat. CALIDUM 'vi calent'), amb síncope de la vocal intertònica, CALDU; no inclòs en el *DG*, *caldo* ha estat introduït en el *DIEC* per la seva extensió i pel seu suport documental. En ross. alterna *xuc* 1, 3, 6, var. palatalitzada de *suc* 96, de procedència occitana, amb el gal·licisme *bullon* (*bullon d'ollada* 8; a voltes pron. *bull[u]n*), del fr. *bouillon*, probablement a través de l'oc. *bulhon*. *Caldo de presa*, o simplement *presa*, és el que s'administra als malalts. *Escudella* 17, 18, 24, 38, 57 sol referir-se a la sopa de la carn d'olla; també *sopa* 5, 57 seria resposta inadequada.

